

کرم ریشه خوار در هزاره سوم

تألیف و تالیف: اسد عباسی

سراج

انتشارات سراج دل

۱۳۹۸

سرشناسه: عباسی، اسد، ۱۳۳۲
 عنوان و نام پدیدآور: **کرم ریشه‌خوار در هزاره سوم/ تهیه و تألیف: اسد عباسی؛**
 ویراستار علمی: علی محمد کیقبادی؛ ویراستار ادبی: مریم صادقی
 مشخصات نشر: تهران، **سراچه دل**، ۱۳۹۷
 مشخصات ظاهری: ۱۱۰ ص. ۴/۵×۲۱/۵ س.م.
 شابک: ۹۵۳۲۵-۶۲۲-۹۷۸-۲-۲
 وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا
 یادداشت: کتابنامه
 موضوع: مد - جنبه‌های مذهبی - اسلام
 موضوع: Islam—Religious Aspects-- Fashion
 موضوع: رقابت (روانشناسی) - جنبه‌های مذهبی - اسلام
 موضوع: Competition (Psychology)—Religious Aspects - Islam
 موضوع: راه و رسم زندگی (اسلام)
 موضوع: Conduct of Life—Religious Aspects* -- Islam
 شناسه روده: کیقبادی، علی محمد، ۱۳۴۳
 رده‌بندی کلاس: ۱۳۹۷ ک ۴۱۳/۴/۲۵۲ BP
 رده‌بندی دیویر: ۲۹۷/۶
 شماره کتاب‌شناسی ملی: ۵۰

آشنایات سراچه دل

آدرس: تهران - میدان شهید - خیابان / شهید - خیابان شهید علی درخشان - کوچه
 شهید عی باقر - پلاک ۱۵ - طبقه اول
 تلفن: ۰۲۱-۰۹۹۰۶۴۹۷۸۴، همراه
 تلگرام و اینستاگرام: @SaracheDel - وبسایت: SaracheDel.ir

کرم ریشه‌خوار در هزاره سوم

صفحه‌آرایی: محمد حسن صفری

چاپ و صحافی: مریم

نوبت چاپ: اول، ۱

شمارگان: ۱۰۰۰

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

نویسنده: اسد عباسی

ناشر: **سراچه دل**

ویراستار علمی: **علی محمد کیقبادی**

ویراستار ادبی: مریم صادقی

طراح جلد: محمدجواد صفری

ISBN: 978-622-95325-2-2

سراچه دل

تلفن مرکز پخش: ۰۹۹۰۶۴۹۷۸۴۸، ۰۲۱-۳۳۵۴۷۲۱۵

تمام حقوق مادی و معنوی این اثر برای ناشر محفوظ است.

فهرست مطالب

۱	پیش‌گفتار
۱۰	مقدمه
۱۳	مدگرایی - جلد نوجمین دگران
۱۳	مدگرایی و التزام ناشی از هستی
۱۳	خدایا
۱۴	بی‌حجابی در جامعه
۱۶	مدگرایی و غرب‌گرایی
۱۶	مدگرایی خرج و دخل نمی‌شناسد.
۱۹	ضعف مدیریت خانواده
۲۳	ما را چه که گریه می‌کند تخم!
۲۵	به قول ادیب‌الممالک فراهانی
۲۷	عوامل و زمینه‌های مدگرایی
۲۸	ازدواج‌های قدیم
۳۰	ترویج فساد و بی‌بندوباری
۳۵	قناعت
۳۸	انتخاب راه
۴۱	تا درازای بینی می‌بینیم
۴۲	اسراف
۴۴	سیسمونی

- شب‌نشینی ----- ۴۵
- پیر دوتا ----- ۴۷
- فروش کلیه ----- ۴۸
- تعریف یکی از دوستان ----- ۴۹
- سرچشمه فخر فروشی و غرور و مدگرایی ----- ۵۰
- ردم عقلشان به چشمشان است! ----- ۵۱
- مدگرایی میت ----- ۵۳
- خودستایی ----- ۵۵
- ماهوار و برنامه‌ری مخرب آن ----- ۵۵
- فقط خدا ----- ۵۷
- مدگرایی و آسیب‌شناسی جوانان ----- ۶۲
- وام ساختمان ----- ۶۲
- از وقتی که مُد آمد ----- ۶۵
- سوره نور ----- ۷۰
- علائم ظهور در زمان غیبت ----- ۷۳
- نقش تولیدکنندگان در اشاعهٔ مُد ----- ۷۵
- هوس‌ها و غرور و ریاها ----- ۷۸
- رقابت و چشم و هم‌چشمی با دیگران ----- ۸۱
- خطرات خودبیگانگی و مُدپرستی ----- ۸۲
- شیخ و رفیق بین راه ----- ۸۸
- پرسش و پاسخ از نصاب ----- ۸۹
- ای کاش همه دامادها این‌طور بودند! ----- ۹۵
- دعای فرج ----- ۱۰۰
- در اینستاگرام هم مُد شد!!! ----- ۱۰۳

پیش‌گفتار

بی‌شک الگوهای اشخاص در قالب رسومات، چشم و هم‌چشمی‌ها تجلی یافته و رو به رشد می‌روند و به نحو بسیار خطرناکی در خور ناآگاهی بشر در این سده اخیر با زنده‌ترین شکل ممکن و پیام‌های تاریخی به روشن‌ترین شکل در تربیت و تعالی فرهنگ در جامعه طرح‌ریزی شده است. در طرح غلط و نامشخص این فرهنگ، معلوم نیست که عاقبت چشم و هم‌چشمی‌ها به کجا می‌کشد.

آیا قدرتی هست و فرهنگ مناسب‌تری می‌توان به نحوی جایگزین نمود که این مسیر غلط به مسیر درست و دور از کذب و ریا و تکبر و غرور تجمل‌گرای باشد؟

آیا کسی هست که بداند برای رسیدن به هزینه گزاف برای دید و بازدیدها و ازدواج‌ها به کجا کشیده می‌شود؟

آیا کسی هست که بداند اطاعت از انسان‌های ضعیف‌العقل (بعضی از خانم‌ها) چه عاقبت ناگواری در پیش دارد؟

آیا کسی هست که بداند برای دل‌خوشی ۲ نفر تجمل‌گرایی، مد و مدگرایی تشریفات به خاطر چشم و هم‌چشمی رسمی در جامعه قرار دهد که باعث دل‌خراشی و نفرین میلیون‌ها نفر شود؟

متأسفانه این فرهنگ مدگرایی که توأم با تجمل‌گرایی و خودنمایی با دروغ‌های ۱۰ تومان به صد تومان زوالی کمتر از کرم ریشه‌خوار گیاهان (نباتات) نیست.

اگر برای یک نهال و ... مراقبت‌های ویژه انجام نشود چه می‌شود؟

اگر برای انسان‌ها از بدو تولد تا زمانی که در قید حیات می‌باشند عاقبت‌بینی و عاقبت‌اندیشی نباشد چه می‌شود؟
آیا نتیجه این نیست که نسل آینده نسبت به نسل گذشته اعتراض داشته و دارند؟

با این تصرف اگر ما دستورات قرآن و عمل به احادیث ائمه اطهار (علیهم‌السلام) و سرلوحه زندگی قرار دهیم تمام این مشکلات حل می‌شود.

مگر نه این است که بحسب آیه شریفه قرآن مجید که می‌فرماید:

«قُلُوا لَهُمْ سِرًّا وَلَا تُسْرِفُوا»

بخورید و بی‌شامید و آن اسراف نکنید.

امام جعفر صادق (علیه‌السلام) می‌فرماید.

اصلاح وضع زندگی و معاشرت با پیمان‌ها^۱ انجام می‌شود

که $\frac{۲}{۳}$ آن هوشیاری است و $\frac{۱}{۳}$ آن بی‌اعتنائی و غفلت است^۱.

اگر معاشرت و رفت و آمد و هوشیاری در زندگی نباشد زندگی با تغافل انتهایش نابود است.

مثال: دوست داشتن، تعارف، خوبی‌ها، رفت و آمدها، بخشش، خدمت و خوبی‌ها که از حد بگذرد زندگی رو به فنا می‌رود.
اندازه نگهدار که اندازه نکوست هم لایق دشمن است هم لایق دوست

خوبی که از حد بگذرد نادان خیال بد کند.

حدی از امام جعفر صادق (علیه السلام) که می‌فرماید:

کارهای نیک خود را به خاطر خودنمایی و چشم و هم‌چشمی و نشان دادن به مردم - که زندگی به دست آن‌ها نیست و از مرگ و قدرت خبردار نیستند - مکنی برای تو حل نخواهد کرد!

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) درباره هشدار به مسلمانان فرمودند:

چگونه خواهید بود آن وقت که رن‌هایتان فاسد (هرکاری را به عنوان رسم جامع) و جوان‌هایتان فاسد (به آن‌ها تذکر ندهیم که عقده‌ای می‌شوند) شوند و شما سر به معروف و نهی از منکر نکنید.

اصحاب گفتند: یا رسول‌الله! آیا چنین چیزی می‌شود؟ آیا چنین چیزی ممکن است پیش بیاید؟
حضرت فرمود:

آری بدتر از این چگونه خواهد بود زمانی که مردم را به کارهای زشت امر کنید و از کارهای خوب باز دارید.

یاران گفتند: یا رسول‌الله مگر چنین چیزی می‌شود؟!

پیامبر گرامی (ﷺ) فرمودند:

آری: از این هم بدتر چگونه خواهد بود حال شما در آن دوران که ببینید کار خوب در نظر مردم زشت و کار بد در نظر مردم خوب است؟!^۱

آری بدترین وقت آن هنگامی است که افکار مردم چنان دگرگون گردد که نیکی‌ها را بد بدانند و زشتی‌ها را «به عنوان رسم» خوب بدانند.

آیا این عمل خداپسندانه‌ای است که انسان بخاطر تشریفات و کوری چشم دیگران به عنوان رسم به زیر بار ویران‌برود؟
پیامبر گرامی اسلام (ﷺ) می‌فرماید:

ایاکم والدین فانه هم باللیل و ذل بالنهار.

تا می‌توانید از قرض گرفتن پرهیزید که در شب با عین اندوه و در روز موجب ذلت است.

زرق و برق‌های زندگی مادی و مسابقه تجمل‌پرستی در عصر ما سبب شده است که افراد خود را زیر بار قرض‌های بی‌دلیل و بدهکاری‌های طاقت‌فرسا قرار داده، و به زندگی پر رنج اقساطی تن در دهند.

از آنجا که آدم بدهکار انسان آزاده‌ای محسوب نمی‌شود، به ما دستور داده شده تا ضرورت شدیدی ایجاد نکند زیر بار بدهکاری نرویم. مسأله بدهکاری اگر در سطح کشورها آشکار گردد به همان نسبت خطرش بیشتر و آثارش مرگبارتر خواهد بود و به آزادی و استقلال معنوی ملت‌ها ضربه می‌زند!

حضرت علی علیه‌السلام می‌فرماید:

اهلك الناس اثنان خرفا: الغر و طلب الفخر

دو چیز مردم را به هلاکت افکنده است «وحشت و ترس از فقر» و «تمنای افتخارات موهوم»!

اگر درباره علل افزایش تجاوزها، سرقت‌ها، رشوه‌خواری‌ها، دزدی‌ها و کم‌فروشی‌ها در اشکال مختلف و هم‌چنین تلاش‌های بی‌رویه آزمندانه و چپاول‌گرانه جمع‌کثیری از مردم دقت کنیم، می‌بینیم که دو عامل فوق‌اث‌ر عمیقی در پیدایش این رویدادها دارد. عده‌ای با داشتن همه چیز فقط به خاطر ترس از فقر و یا به قول

خودشان برای تأمین آینده، دست به کار خلافی می‌زنند و جمعی نیز آرامش زندگی و روح خود را فدای چشم و هم‌چشمی‌ها و جلب افتخارات موهوم می‌کنند در حالیکه اگر این دو صفت زشت را رها کنند، با آسودگی زندگی خواهند کرد!

به راستی چرا انسان‌ها نمی‌خواهند آسوده زندگی کنند و کانون خانواده را گرم نگهدارند؟

شلم است، که می‌گویند: سری که درد نمی‌کند چرا باید دستمال بست؟

آیا ارزشی دارد که این عمل خودنمایی و ریاکاری و چشم و هم‌چشمی با این وضع اقله‌ی سده اخیر و با این دنیای دو روزه که هر لحظه‌اش غنیمت است به عنوان رسم و مذهب قرار دهیم و به خود بقبولانیم که حرف مردم را چه کار کنیم؟

خودپسندی و خودنمایی گیاهی است که دانه‌اش تکبر و زمین‌اش نفاق، آبش سرپیچی از فرمان خدا، شانه‌هایش جهل، برگش گمراهی، و میوه‌اش لعنت خداست که نتیجه آن باور نگی در دوزخ است.

پس هر که خودپسندی را اختیار کند دانه کفر کاشته به زمین نفاق و یا به زراعت مشغول گشته که محصول آن موجب خسران هر دو جهان است.